

ת"פ 44673/01/22 - מדינת ישראל נגד אוראל ברמוחה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44673-01-22 מדינת ישראל נ' ברמוחה(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד רמי בן חמו

המאשימה

נגד

אוראל ברמוחה

ע"י עו"ד שלומית עדיקה-דרעי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, על פי הודאתו בארבע עבירות של סחר בסם מסוכן:

על פי האישום הראשון, בין הימים 14.6.21 ל- 20.6.21 התנהלו מספר שיחות והתכתבויות בין הנאשם לסוכן, במהלכן סוכם כי הנאשם ימכור לסוכן 10 גרם קוקאין, והנאשם הציע לסוכן הנחה, אם יקנה כמות גדולה יותר. בהמשך לכך, ביום 20.6.21 בשעות הערב נפגשו הנאשם והסוכן, והנאשם מכר לסוכן 9.9 גרם קוקאין בעבור 3,800 ש"ח.

על פי האישום השני, ביום 20.7.21 פנה הנאשם לסוכן והציע לו לקנות ממנו קוקאין, והשניים סיכמו כי הנאשם ימכור לסוכן 25 גרם קוקאין. בהמשך פגש הנאשם את הסוכן ומכר לו 24.8 גרם קוקאין בעבור 9,200 ש"ח.

על פי האישום השלישי, ביום 1.9.21 פנה הנאשם לסוכן ואמר לו כי הגיע אליו "חומר ברמה מטורפת" והציע לו לקנות 15 גרם קוקאין. בהמשך לכך, ביום 2.9.21 בשעות אחר הצהריים מכר הנאשם לסוכן 15 גרם קוקאין בעבור 5,700 ש"ח.

על פי האישום הרביעי, ביום 24.10.21 פנה הנאשם לסוכן והציע לו לקנות ממנו קוקאין. בהמשך לכך, ביום 26.10.21 מכר הנאשם לסוכן 19.5 גרם קוקאין בעבור 7,400 ש"ח. במהלך המפגש התעניין הסוכן באפשרות לקנות מהנאשם MDMA והנאשם אמר לו שיש לו סם באיכות טובה.

ראיות לעונש

ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם וגזר דין קודם שניתן בעניינו בעבירות סמים.

מטעם ההגנה העידה אימו של הנאשם. לדבריה, הנאשם ואחיו גדלו במשפחות אומנה, ללא דמות אב. עוד אמרה, כי הנאשם מבקש להשתקם מאז שוחרר ממאסר, והצביעה על כך שטרם מעצרו האחרון הוא ניהל משק בית עם זוגתו. כמו כן העדה התייחסה לנסיגות טיפול קודמים וציינה שהנאשם מכור לכדורי פרקוסט. לדבריה, בבסיס ביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום עמד מניע כספי.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה עמד על נסיבות ביצוע העבירה ובכללן סוג הסם וכמותו. לשיטת המאשימה, לאור פערי הזמנים בין העסקאות, יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום, של 18-36 חודשי מאסר. ביחס לעונש הראוי טען ב"כ המאשימה, שיש למקם את העונש בחלק הבינוני גבוה של המתחמים והפנה לעברו הפלילי של הנאשם ולכך שביצוע העבירות התרחש סמוך מאד לפקיעת מאסר מותנה שהיה לחובתו וכן הפנה לאמור בתסקיר. בנוסף, המאשימה ביקשה לפסול את רשיון הנהיגה של הנאשם, להכריז עליו כסוחר סמים ושיוטל עליו קנס שלא יפחת מהרווח שהנאשם הפיק.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם הודה במיוחס לו וקיבל אחריות למעשיו. בנוסף, הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה וטענה, כי מחומר הראיות עלה שאדם אחר הפעיל לחץ על הנאשם לביצוע המכירות, תוך שהוא והסוכן ניצלו את פערי הגילים בינם לבין הנאשם. עוד טענה, כי אותו אדם הורשע בעבירה אחת בתיווך לעסקת סם, למרות שהיה מעורב בכל העסקאות.

לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנתה הסניגורית להליך השיקומי אותו החל לעבור במהלך תקופת מעצרו, לרבות סיום 12 שנות לימוד, וציינה שההליך לא הבשיל לטיפול במסגרת קהילה טיפולית בשל שימוש בקנביס רפואי. עוד טענה, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול העבירות וכי אין מקום לפסול את רשיון הנהיגה משום שבביצוע העבירות לא נעשה שימוש ברכב. לאור אלה, ביקשה ב"כ הנאשם להתחשב בהליכי השיקום שעבר הנאשם במסגרת מעצרו.

הנאשם חזר על הודאתו ועל קבלת האחריות ואמר כי עבר שינוי מהותי בחייו, ובכלל זה התארכו, סיים 12 שנות לימוד והחל לעבוד בעבודה מסודרת.

מתחם העונש ההולם

הנאשם מכר לסוכן סמוי בארבע עסקאות כמות כוללת של כ- 70 גרם קוקאין בעבור כ- 26,000 ש"ח.

לאור העובדה שבכל המקרים הנאשם מכר את הסם לאותו סוכן סמוי, והעסקאות בוצעו ברצף זמנים אחד של מספר חודשים, מדובר באירוע עברייני אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. לפיכך אקבע מתחם עונש כולל לכל

העבירות בהן הורשע הנאשם, ולא מתחם עונש הולם נפרד לכל אישום, כפי שביקשה המאשימה.

נתתי דעתי לטענות ב"כ הנאשם, ביחס למעורבותו של אדם אחר בעסקאות הסמים, ולכך שהופעל על הנאשם לחץ לבצע את העסקאות, אך התקשיתי לייחס להן משקל:

לא זו בלבד שאין לטענות אלו אחיזה בעובדות כתב האישום אלא שעולה מהן, כי שלושת העסקאות האחרונות שבוצעו היו בעקבות פניה של הנאשם לסוכן. הלכה היא, כי המסגרת העובדתית על פי ייגור הדין תחומה בעובדות כתב האישום בו הודה הנאשם ולא ניתן לחרוג ממנה. ר' למשל ע"פ 3667/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.10.2014), פסקה 26:

"הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום מבטאת את הסכמתו לעובדות ולנסיבות האמורות בו. יש בה משום הצהרה כי אין בעובדות ובנסיבות המתוארות בכתב האישום יותר מאשר עשה וכן, בהתאם, כי לא נשמטה מכתב האישום עובדה או נסיבה שיכולה היתה להיות לו לעזר או להקל עמו."

מעבר לכך, הדברים נאמרו על באופן כוללני ולא נתמכו בכל ראיה או הפנייה לתיק המוצגים, ועל כן גם לגופו של עניין לא ניתן לייחס לטענות אלו משקל. ולמעלה מהדרוש אוסיף, כי גם לו הייתי מקבל שהיתה מעורבות של אדם אחר ביצירת הקשר בין הנאשם לסוכן, אין לנסיבה זו משמעות לקביעת מתחם העונש, ולא לעניין קביעת העונש בתוך המתחם (אלא אם היה עולה כי האדם האחר זכה להקלה מטעמים פסולים, העולים כדי אכיפה בדרנית, והדבר לא נטען, וממילא לא בוסס, ולו ברמה המינימלית).

פסיקה עקבית של כלל הערכאות דנה בחומרתן הרבה של עבירות הסמים ופגיעתן בערכים מוגנים והדגישה את הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה:

ר' למשל ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל:

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים."

וכן ר' ע"פ 4522/18 אסאבן (11.11.18):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירת הסחר בסמים. חומרה זו נובעת, בין היתר, מנזקיהם הקשים של הסמים - במיוחד כך לגבי סמים המוגדרים 'קשים' - הן למשתמשים, הן לסביבתם (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ [פורסם בנבו] (15.2.2016) (להלן: עניין שץ); ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769 (1997)). לפיכך נפסק לא אחת כי עבירות אלו מחייבות מענה החלטי על דרך של ענישה מחמירה ומרתיעה (ראו ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (8.3.2017); ע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' דויד, [פורסם בנבו] פסקה 17 (6.7.2014) (להלן: עניין דויד)). כבר צוין כי הענישה בעבירות סמים מאופיינת בשונות רבה, נוכח "האינדיבידואליות בענישה והייחודיות של המקרים השונים" (ע"פ 3931/13 באום נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (10.6.2014) (להלן: עניין באום)). במסגרת זו יש ליחס משקל גם

לסוג הסם ולכמותו. הקוקאין הוא מן הנפוצים שבסמים ה'קשים', שסכנותיהם ונזקיהם ידועים, נדונו פעמים רבות (ראו למשל עניין שץ, פסקה 44 וההפניות שם)

לעניין רמת הענישה הנוהגת ביחס להחזקת כמויות דומות של קוקאין, ר' למשל ע"פ 8820/14, זהר שחר נ' מדינת ישראל:

רמת הענישה שנקבעה בפסקי הדין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין אחרים, כשמדובר בהחזקת סם מסוג הירואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער אינו סוטה לחומרה מרמת ענישה זו.

וכן ע"פ 4592/15, פדידה:

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הירואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))."

ור' ת"פ (מחוזי מרכז) 29005-11-20 חמד (20.7.21):

"עוד ראוי להזכיר כי במספר לא מבוטל של פסקי דין חזר בית המשפט העליון על העמדה לפיה רמת הענישה המקובלת בגין החזקת סמים מסוכנים מסוג קוקאין או הירואין במשקל של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר. ... אם אלו הם פני הדברים כאשר מדובר בהחזקה גרידא, ברי כי הענישה בגין עבירות סחר בהיקפים דומים צריכה להיות חמורה יותר."

לעניין רמת הענישה הנוגעת לסחר בקוקאין, ר' למשל ע"פ 2173/16 אבו זעלוק (3.11.16) - שם נדון נאשם בעל עבר פלילי ל-48 חודשי מאסר לאחר שהורשע על פי הודעתו שמכר לסוכן משטרתי כ-50 ג' קוקאין. ר' גם עפ"ג 47883-07-22 (מחוזי ירושלים), עבייאת, שם הוקל ענשו של מי שמכר לסוכן משטרתי כמות כולל של כ-85 גרם קוקאין מ-3.5 שנים ל-3 שנים וכן ת"פ (מחוזי חיפה) 22435-01-15 שעיב (16.2.16) - שם נידון נאשם ל-42 חודשי מאסר לאחר שהורשע על פי הודאתו שמכר קוקאין לסוכן משטרתי, בשלוש הזדמנויות, בהיקף כולל של כ-75 גרם. ר' גם ע"פ 37964-09-22, גרירה (מחוזי ירושלים), שם אושר מתחם עונש הולם של מאסר לתקופה שבין שלוש וחצי שנים לשבע שנים לנאשם שביצע שש עסקאות של מכירת קוקאין לסוכן משטרה, בכמות כוללת של 95 גרם, בעבור 46,000 ש"ח.

בקביעת מתחם העונש ההולם אביא בחשבון את סוג הסם אותו מכר הנאשם, כמות הסם, סכומי הכסף בהם נמכר ויתר הנסיבות האופפות את המקרה. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מכלול מעשיו של הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין שנתיים וחצי ועד חמש שנים ועונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

הנאשם יליד 1997, לחובתו הרשעה קודמת משנת 2017 במספר עבירות סחר בסמים, בגין נדון ל- 14 חודשי מאסר בפועל. כמו כן לחובת הנאשם קביעה ללא הרשעה מבית המשפט לנוער, כי עבר עבירות תקיפה והפרעה לשוטר.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם גדל במשפחה חד הורית וכי מגיל צעיר נטל חלק בפרנסת הבית. כשהיה הנאשם בן 16 היה מעורב בתאונת דרכים בעטיה נזקק לטיפול רפואי ממושך ולאחריו בחר שלא לחזור למסגרת לימודים, ועל כן השלים רק 10 שנות לימוד. בעקבות פציעתו הופטר הנאשם משירות צבאי וכיום הוא צורך קנביס רפואי לטיפול בכאב. שירות המבחן ציין, כי מתסקירי שירות מבחן לנוער שניתנו בעניינו של הנאשם בעבר עלתה התרשמות חיובית ממנו, וכן סקר את ההליכים הטיפולים שעבר במסגרת מאסרו הוקדם ומעצרו הנוכחי.

הנאשם מסר לעורכת התסקיר, כי ביצע את העבירות בשל הסתבכות כלכלית והוא הביע בפניה חרטה על מעשיו.

שירות המבחן ציין, כי חרף ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, כאשר נקלע למשבר הוא בחר לפנות לאפיק הפלילי. להערכת השירות, הנאשם סיגל דפוסים עברייניים והוא נוטה לפעול באופן אימפולסיבי. מנגד, נראה כי הנאשם מגלה חרטה וההערכה היא שיוכל להיתרם מהליך טיפולי. לאור אלה, שירות המבחן ביקש לבחון את האפשרות לשלב את הנאשם בקהילה טיפולית.

על פי המלצת שירות המבחן, נקבע לנאשם ראיון קבלה לקהילת 'מלכישוע' והטעונים לעונש נדחו במספר חודשים לשם השלמת בחינת אפשרות שילובו בקהילה הטיפולית. בסופו של יום עלה, כי בשל כך שהנאשם מטופל בקנביס רפואי והוא סירב לטיפול תרופתי חלופי, לא ניתן לשלבו בקהילה הטיפולית. כמו כן נעשה גם נסיון שלא צלח לשלב את הנאשם ב'אשפוזית'.

עוד עלה מהתסקירים, כי במהלך הראיונות התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם מתקשה בהתבוננות בקשייו ונטה להשליך אחריות. להערכת שירות המבחן, התנהלותו של הנאשם מלמדת על חוסר בשלות לעריכת טיפול משמעותי ועל כן השירות נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית לנאשם.

דיון והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, גילו הצעיר, נסיבות חייו הקשות, כפי שפורטו בתסקירים והרצון שגילה לעבור הליך שיקומי במסגרת המעצר, למרות שהדבר לא צלח.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שמאסר משמעותי בו נשא בשל עבירות סמים לא הביא להרתעתו.

לאור אלה, אשית על הנאשם עונש בצידו הנמוך של המתחם, בתקווה שיהיה בכך כדי להעביר לו את המסר בדבר הפסול שבמעשיו, ובתקווה כי בהמשך דרכו ימצא את הכוחות לעשות שינוי בחייו.

שלילת רישיון נהיגה

ב"כ המאשימה ביקש לשלול את רישיון הנהיגה של הנאשם. לאור העובדה שלא עולה מכתב האישום כי הנאשם השתמש ברכב לשם ביצוע העבירות, ובשים לב לכך ששלילת רישיון עלולה להקשות על הנאשם להשתלב בשוק העבודה לאחר שחרורו מהמאסר, ראיתי להמנע מרכיב עונשי זה.

בקשת חילוט

הנאשם הורשע בביצוע ארבע עסקאות של סחר בסמים, מהן הפיק רווח כספי. לאור זאת, מתקן את הכרעת הדין, ומכריז על הנאשם סוחר סמים.

בחשבונו של הנאשם נתפס סכום כסף של 1,156 ש"ח. באין ראיה לסתירת החזקה כי מקור הכסף הוא בעסקאות סמים, ובהעדר כל נימוק להמנע מכך, מורה על חילוט סכום כסף שנתפס בחשבונו של הנאשם.

בקשת החילוט התייחסה גם לזוג אופניים חשמליים, אך אין לפני נתונים ביחס אליהם, ונראה כי המאשימה זנחה את הבקשה לחלטם, ועל כן אמנע מכך.

לאור האמור מעלה, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושים וחמישה חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.

ב. שבעה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סמים שהיא פשע.

ג. חילוט סכום הכסף שנתפס בחשבון הבנק של הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט אדר תשפ"ג, 12 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.